"ఇంకో ఇంత పొయ్యే, లచ్చీ" అన్నాడు నరసింహులు మూతి తుడుచుకుంటూ.

"బకాయిపడ్డ డబ్బులు ఇంతదాకా ఇచ్చిన పాపాన పోలేదుగానీ, ముంతలు ముంతలు మాత్రం మహ దర్జాగా తాగేస్తుంటావు." ఈసడింపుగా అంటూనే మరో ముంత అందిచ్చింది లచ్చి.

ఒక్క గుక్కలో ముంత ఖాళీచేసి త్రేవుమని తేన్చాడు నరసింహులు.

"ఈ మజ్జన పని తగిలితే ఒట్టు. ఊళ్లో సావులు తక్కువై పోనాయి. నేనుమాత్రం ఏం సెయ్యను సెప్పు." తనలో తను గొణుక్కుంటున్నట్టుగా అన్నా ఆ మాటలు లచ్చికి వినిపించకపోలేదు. నోట్లో తమలపాకు తుపుక్కున ఉమ్మేసింది.

"పీనుగుల్ని దోసుకునే బతుకూ ఒక బతుకేనా?" అన్నది నరసింహులు వేపు అసహ్యంగా చూస్తూ.

కళ్లెక్కించిన కైపుతో పళ్లికిలించాడు నరసింహులు.

"నీకు సెపంచిక మంటే ఇంకా తెలిసినట్టు లేదే, లచ్చీ! ఈ మనుసులుండారు సూసావ్, బతికినంతకాలం సస్తూ ఉన్నా కన్నెత్తయినా సూడరు. సచ్చిం తరవాత అందల మెక్కిస్తారు. కాకపోతే కాటికాడికి పోయే కట్టెకి కంచి పట్టుసీరెలు కట్టబెట్టడ మెందుకు సెప్పు. అయినా నాకు తెలీ కడుగుతా గానీ బతికినోళ్లను దోసుకునే కన్న సచ్చినోళ్లను దోసుకోవటంలో తప్పే మిటే?" అని బీడీ తీసి వెలిగించాడు నరసింహులు.

"ఈ సోదికేంలేగానీ సీకటి పడిపోనాది. గుడిసె సేరుకోకుంటే మా అమ్మ కూకలేస్తుంది. కొట్టు కట్టేస్తుండా బయటకు దయసెయ్" అని కల్లు కానలన్నీ లోపల పెట్టి తడికె తలుపు దగ్గిరగా వేసి గడియ పెట్టింది లచ్చి.

తూలుకుంటూ పాకనుంచి బయట పడ్డాడు నరసింహులు. ఏటి గాలులు చల్లగా వీస్తున్నాయి. చెరువుకట్టమీది భజన మందిరంలోంచి కీర్తనలు వినిపిస్తున్నాయి. తిన్నగా నడుచుకుంటూ వెళ్లి భజన మందిరం వెనక గోడకానుకుని కూర్చున్నాడు నరిసింహులు.

'గూడు సేరుకోకుంటే అమ్మ కూకలేస్తది.' లచ్చి మాటలు మననం చేసుకున్నాడు. దానికి అమ్మ ఉంది. వీరిగాడికీ అమ్మ ఉంది. తనెరిగిన వాళ్లందరికీ ఉంది అమ్మ. లేంది తనొక్కడికే.

'అమ్మ ఇప్పుడెక్కడుందో? ఎట్టగుందో?' అనుకున్నాడు నరసింహులు. మందిరంలోంచి వినిపించే భజన సంగీతానికో, తాగిన మైకానికో మరి ఊగుతూనే కళ్లు మూసుకున్నాడు.

• • •

పది హేనేళ్ల క్రితం కన్న తల్లినీ, ఉన్న ఊరినీ విడిచిపెట్టాడు నరసింహులు. అప్పు డతని వయస్సు గూడా పది హేనేళ్లే. అప్పుడెప్పుడో పటాలంలో చేరిన అయ్య మళ్లీ తిరిగి రానేలేదు. ఆడా ఈడా పనిపాటలు చేసి నరసింహుల్ని ఎనిమిదోక్లాసుదాకా చదివించింది నాగమ్మ. ఆ పసితనంలోనే పాడు బుద్ధులన్నీ పట్టుబడ్డాయి. బీడీలు కాల్చడంతో ప్రారంభించి, కాపు సారా రుచిమూడ్డంతో నిలవక, సానికొంపలు దూరడం కూడా నేర్చుకున్నాడు నరసింహులు. ఈ తిరుగుళ్లకు కావలసిన డబ్బు స్కూలు జీతానికనీ, పుస్తకాలకనీ డుకు అడిగినప్పుడల్లా లేదనకుండా అయిదూ, పదీ ఇస్తానే ఉండేది నాగమ్మ. నరసింహులుకి చాలా

మనిషిమీద మనిషి ఆధారపడక పోతే జీవితానికి అర్థం లేదు. బ్రతికున్న మనుషులపై ఆధారపడి, వారిని ఎంతగా తన ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించుకుంటే, మనిషి అంత గొప్పవాడు, ప్రయోజకుడు అవుతాడు. మనిషి రాక్షసుడుగా బ్రతకడానికి అలవాటుపడ్డా, ఏదో ఒక సమయంలో అతనిలోని మానవత తళుక్కుమంటుంది.

రోజుల దాకా అమ్మకు అంత డబ్బు ఎక్కడనుంచి వస్తుందో తెలుసుకునే అవసరం లేకపోయింది.

ఒక రోజు రాత్రి రెండో ఆట సినిమా చూసి తిరిగి వచ్చిన నరసింహులుకి గుడిసెలోంచి ఏవో గుసగుసలు వినిపించాయి. దగ్గిరగా వేసిన తడికె సందుగుండా తొంగి చూశాడు. వాడి గుండె భగ్గుమన్నది. జుట్టు పీక్కున్నాడు. అంతే, ఆ రోజునించీ ఆ గుడిసెలో కాలు పెట్టలేదు. ఆ ఊళ్లో ముఖం చూపించలేదు.

ఎక్కడెక్కడో తిరిగాడు. పట్నాలూ, పల్లెలూ, టవున్లూ — ఒక్కో ఊళ్లో ఒక్కో విధంగా జీవించాడు. ఎన్నో యాపారాలు చేశాడు. బతకడమంటే ఏమిటో తెలుసుకోవడమే కాకుండా సులభంగా బతకడ మెట్లాగో కూడా నేర్చుకున్నాడు. పదేళ్ల ఆ జీవితానుభవంలో నరసింహులుకి ప్రపంచంలో నీతినిజాయితీల స్థానమెంతో స్ఫురించింది. అవినీతికి, అధర్మానికి ఉండే విలువ బాగా తెలిసి వచ్చింది. ఆనాడు అమ్మ చేసింది పాడు పని అని ఇప్పుడు అనిపించటం లేదు. అమ్మ ఎవరినీ మోసం చెయ్యలేదు. తియ్యగా మాటలాడి ఎవరి గొంతూ కొయ్యలేదు. మరి అమ్మ చేసింది పాడు పని ఎట్లాగవుతుంది? నరసింహులుకి అప్పుడు వెంటనే అమ్మని చూడాలనిపించింది. తల్లిమీద ప్రేమ ఒక్కసారిగా పెల్లుబికింది. ఊరికి ప్రయాణమైనాడు. పదేళ్లలో చాలా మారిపోయినట్టనిపించింది తన ఊరు.

సారా దుకాణం ఉండేచోట ఇప్పుడు కాఫీహోటలు వెలిసింది. టూరింగ్ టాకీసు కొత్త హాలుగా మారింది. కాని తన గుడిసె మాత్రం కప్పు అంతా ఊడిపోయి మొండిగోడలతో దర్శన మిచ్చింది. నరసింహులికి కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి. "అమ్మ ఏమైంది? అమ్మ ఏమైంది?" తల్లి పనిచేసే ఇళ్లకు వెళ్లి వాకబు చేశాడు.

"నాగమ్మ కొడుకువా, నాయనా? నువ్వెళ్లిపోయిం తరవాత ఎవణ్నో మారు మనువు చేసుకుని మాకెవ్వరికీ చెప్పకుండా ఈ ఊరు వదిలి వెళ్లిపోయింది, నాయనా, మీ అమ్మ" అన్నారు.

'పోనీలే ఎక్కడున్నా అమ్మ బాగుంటే చాలు' అనుకున్నాడు నరసింహులు. మళ్లీ తన మామూలు జీవితంలో పడ్డాడు.

• • •

ముగ్గురు మనుషుల లోతు తవ్వినా ఏమీ కనిపించ

జి. సి. జీవి

లేదు. ఒళ్లంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. కళ్లు చీకట్లు కమ్ముతున్నాయి. చేతుల్లో వణుకు పుడుతూంది. ఒంట్లో మిగిలిన శక్తి అంతా కూడదీసుకుని, ఊపిరి బిగబట్టి గునపంతో ఒక్క పోటు పొడిచాడు మట్టిలోకి నరసింహులు. ఖంగుమని గట్టిగా నాపరాతి ఫలకం తగిలింది గునపానికి. అతి ప్రయాసతో రాతి పలక పైకెత్తాడు. కళ్లు జిగేలు మన్నాయి. ఏం జరుగుతుందో చూడాలని అప్పుడే మబ్బుల్లోంచి బయట పడ్డ చంద్రుడు ముఖమంతా కళ్లుచేసుకుని చూస్తున్నాడు. ఆ మృతదేహం నిండుగా నగలు ప్రకాశిస్తున్నాయి. ముందుకు వంగి వడ్డాణం విప్పబోయాడు. మృతదేహం కదిలినట్టయి ఉలిక్కిపడి ఆ నిర్జీవ వదనం కేసి చూశాడు. ముందు అది లచ్చి ముఖంలా కనిపించి కెవ్వుమని భయంతో వణికిపోయాడు. ఒంటినిండా నగలు. మెళ్లో రత్నాల హారం. చేతులకు రవ్వలగాజులు. కాళ్లకు బంగారు కడియాలు. కల్లమ్ముకునే లచ్చికి ఇన్ని నగలెక్కడివి? ఈ కట్టె లచ్చిదికాదు. తనదంతా ఒట్టి భ్రమ. తాగిన మైకం ఇంకా తన్ను వదిలినట్టు లేదు. ఆంజనేయ దండకం చదువుకుని ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు నరసింహులు. నగలన్నీ ఒలిచి మూట కట్టుకున్నాడు.

ఒంటినిండా నగలతో, పాలగ్లాసు చేతబట్టుకొని, తడిక తలుపు తోసుకుని గదిలోకి వచ్చిన లచ్చిని చూచి ఉలిక్కిపడి అంతలోనే సర్దుకుని చిరునవ్వు నవ్వాడు నరసింహులు. లచ్చిని కౌగలించుకోబోతే రత్నాలహారం గుచ్చుకుంది.

"లచ్చీ, నేను చేసింది పాడుపని కదూ?" అన్నాడు ఆ నాటి లచ్చిమాటలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ.

సిగ్గుతో తల వంచుకుంది లచ్చి.

"పో. మావా! ఆనా డేదో తెలీక అంటే . . . అయినా నేనేం కలగన్నానా నువ్వింత గొప్పోడి వవుతావని?" అంటూ నరసింహులు ఒళ్లో వాలిపోయింది లచ్చి.

నరసింహులు లచ్చిని పొదివి పట్టుకుంటూ ఒక చేత్తో మీసం దువ్వుకున్నాడు.

"మావా! నీ నగలన్నీ కరిగించేసి కొత్తయి సేసి పెట్టవూ?" ఒక్కొక్క నగనూ ఒలిచి పక్కనపెడుతూ అంది లచ్చి.

"ఎవురయినా పట్టుకుంటారని బయమా?" ఎగతాళి చేశాడు నరసింహులు.

"అది కాదు, మావా! ఇయ్యి పెట్టుకున్నప్పుడంతా ఆ సచ్చిపోయిన మనిషి దెయ్యమై నాముందు గెంతుతున్నట్టుంటాది. బయంతో సచ్చిపోతుండాను."

"అహ్హాహ్హాహ్హా" అని పెద్దగా నవ్వుతుండాడు నరసింహులు.

* * *

"ఏటెది, గురూ, నిద్దర్లోనే నవ్వుతుండావు," అంటూ భుజాలు పట్టుకొని కదుపుతున్నాడు ఈరిగాడు.

బిత్తరపోయి కళ్లు తెరిచాడు నరసింహులు.

"ఎవురూ! యీరిగా!" అని బద్ధకంగా ఒళ్లు విరుచుకున్నాడు.

"నేనే, గురూ! నువ్వేంది ఈడ పడుండావు? టవునంతా నీకోసరం ఎతికి వస్తుండా. లే లే! శానోజులకి మనికి పని తగిల్నాది" అంటూ తొందర చేస్తున్నాడు వీరిగాడు.

చావుమీద జీవితం

చుట్టూ పరికించి చూశాడు నరసింహులు. మందిరంలో సందడి లేదు. భజన ఆగిపోయి చాలా సేపయినట్టుంది. దూరంగా ఊరవతలినించి బ్యాండు శబ్దం వినిపిస్తున్నది. గ్యాసు లైట్ల వరుస కదలిపోవడం కనిపిస్తున్నది.

"ఎవుర్సిరా అది?" నరసింహులు ప్రశ్నించాడు.

"గొప్పోల్లే, గురూ! ఈయాల మన పంట పండి వట్టేతే." ఉత్సాహంతో అన్నాడు వీరిగాడు.

వీరిగాడి చేయి పుచ్చుకుని నరసింహులు లేచాడు. చెరువుకట్టమీదుగా నడుచుకుంటూ ఇద్దరూ ఊరి పొలిమేరలు చేరుకున్నారు. గంగానమ్మ గుడిముందు పాడుపడిన బావి గట్టుకు చేరగిలపడి కూర్చుని బీడీలు వెలిగించారు. ఫర్లాంగు దూరంలో శ్మశానంలో, గ్యాసులైట్ల వెలుతురులో మనుషులు కనిపిస్తున్నారు. బ్యాండు మేళం వినిపించడం ఆగిపోయింది.

"ఓరే, వీరిగా! ఇయ్యాల లచ్చి ఏటన్నదో తెలుసా?" ఎటో చూస్తూ అన్నాడు నరసింహులు.

"ఏటన్నది, గురూ!" ఆరిపోయిన బీడీ పారేస్తూ అన్నాడు వీరిగాడు.

"మనం చేసేది పాడుపనంటరా. 'ఏదీ ఒక బతుకేనా?' అని తుపుక్కున ఉమ్మేసిందిరా." కల్లో లచ్చిని మరిచిపోయి అసలు లచ్చిని గుర్తుచేసుకుంటూ అన్నాడు.

"దాని మొకం. దానికేం తెల్సు, గురూ. మొన్న ఆదేదో మీటింగులో సెప్పార్లే, మన పెబుత్వమే మనల్ని దోసుకుంటూ ఉన్నాదంట. పెద్ద పెద్ద పెబవులంతా సేరి పెజల డబ్బు దోసుకు తింటున్నారంట. మనం పీనుగుల్ని దోసుకుంటే తప్పేంటి, గురూ!" ఏదో తత్త్వం చెబుతున్నట్టుగా అంటున్నాడు వీరిగాడు.

శ్మశానంలో తతంగం పూర్తి అయినట్టుంది. గ్యాసు లైట్లు పైకి లేచాయి. చివరి ప్రయాణానికి సాగనంపడానికి వచ్చిన జనం కదిలిపోతున్నారు.

"వీరిగా, పార తీసుకోరా!" అన్నాడు నరసింహులు.

నూతిపక్కనే రాళ్ల గుట్టల సందున దాచిపెట్టిన గడ్డపార బయటికి తీశాడు వీరిగాడు.

పార పట్టుకుని వీరిగాడు, ఏదో ఆలోచిస్తూ నరసింహులు శ్మశానం వైపు నడుస్తున్నారు. అయిదు

నిరాటంకమైన వంట కాల్‌గ్యాస్‌తో ఆరంభం-తక్షణం

చాలా ఎక్కువ మంది గృహిణులు నిరాటంకంగా వంట చేయుటకు కాల్‌గ్యాస్ వాడుతున్నారు. మీ రెందుకు వాడకూడదు ?
కాల్‌గ్యాస్ మీ వంటింట్లో వున్నదా, మీ వంటలో చిక్కులు మటుమాయం. ఎందుకంటే అది తక్షణం వెలుగుతుంది వెంటనే వేడెక్కుతుంది మరి వంటే సమయాన్ని తగ్గిస్తుంది. ఎంతో పరిశుభ్రం కూడా _ మసి వుండదు _ పొగ పట్టదు, అంట్లు తోముకొనే శ్రమ లేదు.

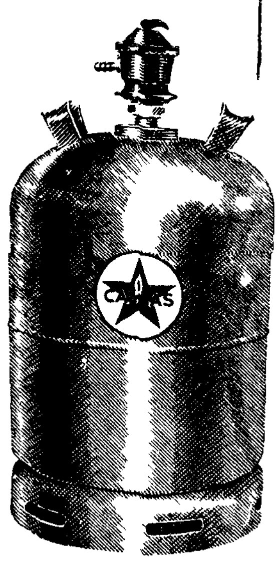

కాల్‌గ్యాస్ సురక్షితమైనది...
కాల్‌గ్యాస్ మీ వద్దకు జాగ్రత్తయిన స్టీల్ సిలిండర్లలో వస్తుంది.
మీ వంటింట్లోకి చేర్చబడుతుంది.
ఇంటికి వచ్చియిచ్చు సర్వీసుగలదు,
సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ఈస్ట్ కోస్ట్ గ్యాస్ కో, 48-9-5, కో-ఆపరేటివ్ కాలనీ, ద్వారకానగర్ విశాఖపట్నం-4, టెలిఫోను: 3516 కన్నెమరా ఎనెక్స్, మౌంట్ రోడ్, మద్రాస్-2 టెలిఫోను 83428,
ఏజెంట్లుగల స్థలాలు: మద్రాస్, కాకినాడ, విశాఖపట్నం, విజయవాడ, ఏలూరు, గుంటూరు, పాలకొల్లు రాజమండ్రి, నెల్లూరు, విజయనగరం, మచిలీపట్నం, సేలమ్, కాట్పాడి, ఒంగోలు, వరంగల్, పాండిచెరీ, కాంచిపురం, కర్నూలు, చిత్తూరు, తిరుపతి, బొబ్బిలి, పార్వతీపురం: రామచంద్రపురం, సోంపేట, బెహరంపూర్, నర్సారావుపేట, శ్రీకాకుళం, గూడూరు, మెదక్, ఖమ్మమ్, ఈరోడ్ భువనేశ్వర్, కటక్, పూరి

కాల్‌టెక్స్ వారి ఉత్పత్తి

C GAS G 9 TL

నిమిషాల్లో వల్లకాడు చేరుకున్నారు.

ఆ ఊరికీ, అయిదుమైళ్ల దూరంలో ఉన్న పక్క టౌనుకీ కలిపి అదొక్కటే శ్మశానం. ఊరికీ, టౌనుకీ సరిగ్గా మధ్యలో ఉంది. మనుషుల అలికిడికి పరిగెత్తి పోయిన నక్కల ఊళలు దూరాన్నుంచి వినిపిస్తున్నాయి. వెన్నెల క్రమంగా మాయమై వల్లకాటిలో చీకటి వ్యాపిస్తున్నది. హోరుమని వీచే చలిగాలికి చెట్లు దయ్యాల్లా తలలూపుతున్నాయి తల పైకెత్తి ఆకాశం కేసి చూశాడు వీరిగాడు దట్టంగా మబ్బులతో అలికినట్టుంది ఆకాశం.

"వాన పడేటట్టుంది. నే నీడ కాపలా ఉంటాగాని నువ్వెళ్లి తొందరగా పని ముగించుకురా" అని నరసింహులు చేతికి పార అందిచ్చాడు వీరిగాడు.

సమాధుల మధ్యగా నడుచుకుంటూ వెళ్లాడు నరసింహులు. అప్పుడే కప్పిపోయిన గోతి దగ్గిర మట్టి పచ్చి ఆరనేలేదు. సగం కాలి ఆరిపోయిన అగరువత్తుల వాసన అక్కడ ఇంకా వ్యాపించే ఉంది. జోరుగా వీచిన గాలికి మట్టిమీద పెట్టి పోయిన తమలపాకులు చెల్లాచెదురైనవి. గొయ్యి తవ్వడం ప్రారంభించాడు నరసింహులు. ఎప్పుడూ లేనిది పార ఎంతో బరువుగా ఉన్నట్టనిపించింది. వగరుస్తున్నాడు. అయిదడుగుల లోతు తవ్వి అలసటతో మెడమీది చెమటను తుడుచుకున్నాడు నరసింహులు. గోతిలోంచి మట్టి, పన్నీరు కలిసిన వింత వాసన ముక్కుపుటాలకు తగులుతూంది. సేద తీర్చుకుని తిరిగి తవ్వడం ప్రారంభించాడు. కాసేపటికి పారకేదో మెత్తగా తగిలింది పార పక్కన పెట్టి చేతులతో తడిమాడు పట్టుచీరె అంచులు గరగరమని తగిలాయి! అతి ప్రయాసతో ఆ భౌతిక దేహాన్ని గోతిలోంచి పైకి తీసి పక్కనే పోసిన మట్టి గుట్టమీద పడుకోబెట్టాడు నరసింహులు. తళుక్కున మెరిసింది ఆకాశం కంచి పట్టు చీరె అంచులు ధగధగ మెరిశాయి తన కష్టానికి ఫలితం దక్కిందన్న ఆశ మెరిసింది నరసింహులు కళ్లల్లో. ఈసారి ఫెళఫెళమని ఉరిమింది ఆకాశం. వేగంగా వీచిన గాలికి మృత దేహంమీది మట్టి అంతా చెదిరిపోయింది. ఆకాశం మెరుస్తూనే ఉంది ఆ వెలుగులో పచ్చని ప్రాణం లేని ఆ ముఖాన్ని చూశాడు నరసింహులు. ఎప్పుడో చూచిన ముఖం!

దూరంగా రోడ్డుమీద పోలీసు జీపు కనిపించింది వీరిగాడికి. శ్మశానం పక్కనే ఆగిన ఆ జీపులోంచి పోలీసులు దిగడం చూచిన వాడి గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి.

"గురూ! పోలీసులు, పారిపో!" వీరిగాడి అరుపులు గానీ, తన వెనక మట్టిలో పడుతున్న బూట్లశబ్దంగానీ వినిపించలేదు నరసింహులుకు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ చేతిలోని టార్చిలైటు వెలుతురు మృతదేహం ముఖంమీద సూటిగా పడింది ఆ కొద్ది క్షణాల కాంతిలో పచ్చని మెడకింది పుట్టుమచ్చ నల్లగా మెరిసింది. గుండెల్లో ఎవరో గునపం దింపినట్టుగా "అమ్మా!" అని అరిచి మృత దేహంమీద పడి విలపించాడు నరసింహులు, గుప్పిటతో మట్టిని తీసి నెత్తిమీద పోసుకున్నాడు. జుట్టు పీక్కున్నాడు.

"దొంగవెధవ! నాటకమాడుతున్నాడు. అలా నిలబడి చూస్తారేం? తగిలించండి బేడీలు." ఇన్‌స్పెక్టరు గొంతు అధికారంతో ధ్వనించింది.

అతనికి తెలియదు అది నటన కాదని! ★